

А. М. Авраменко

## Полтавська

**ПОЛТАВСЬКА** — станиця Краснодарського краю РФ, адміністративний центр Красноармійського району. Знаходиться на берегах Полтавського єрика у дельті р. Кубань, за 106 км від м. Краснодар. Площа 20,84 км<sup>2</sup>. Населення 23 850 осіб (2023). Заснована 1794 на території Катеринодарського округу Чорноморського козацького війська як Полтавське курінне поселення, що отримало назву від Полтавського куреня Війська Запорозького і Чорноморського козацького війська. Від 1842 — станиця Полтавська Таманського округу Чорноморського козацького війська, від 1860 — у складі Кубанської обл. і Кубанського козацького війська. Від 1870 належала до Темрюцького пов., від 1888 — Темрюцького відділу (від 1910 — Таманський відділ) Кубанської обл. П. була однією з найбільш економічно розвинутих станиць на Кубані, козацьке населення якої відзначалося згуртованістю й високим рівнем української національної самосвідомості. 1918 педагогічна семінарія П. перша на Кубані перейшла на українську мову навчання. Від 1920 належала до Слов'янського відділу Кубано-Чорноморської обл. (ліквідована на початку 1925). Після реорганізації відділів (1924) увійшла до складу Слов'янського р-ну Кубанського округу Північно-Кавказького краю, після ліквідації округів (1930) — у Слов'янському р-ні Північно-Кавказького краю. До 1932 населення П. майже повністю складалося з українців, педагогічний технікум й усі школи здійснювали навчання українською мовою, діяли капела бандуристів і український драматичний гурток. Під час голодомору та геноциду 1932—33 П. стала однією зі станиць, занесених на «чорні дошки», частина населення померла від голоду. За постановою ЦК ВКП(б) та РНК СРСР від 14 грудня 1932 все корінне населення (на 1931 — 15 327 осіб) було примусово депортоване на Урал та в Казахстан, а у П. переселено сім'ї демобілізованих червоноармійців (у зв'язку з цим станицю перейменовано на Красноармійську) з інших регіонів СРСР (але тільки не з України) з метою повної зміни етнічного складу населення. Від 1934 — у складі Азово-

Чорноморського краю (від 1935 — райцентр), від 1937 — Краснодарського краю. 1994 станиці повернуто історичну назву П., але назва району не була змінена.

## Фотоілюстрації



## Рекомендована література

1. Попка И. Д. Черноморские казаки в их гражданском и военном быту. Санкт-Петербург, 1858;
2. Щербина Ф. А. История Кубанского казачьего войска. Т. 1—2. Екатеринодар, 1910—13;
3. Радин А., Шаумян Л. За что жители станицы Полтавской выселяются с Кубани в северные края. Москва, 1932;
4. Голобуцкий В. А. Черноморское казачество. К., 1956;
5. Іванис В. Боротьба Кубані за незалежність. Мюнхен, 1968;
6. Тархова Н. С. Участие Красной Армии в заселении станицы Полтавской зимой 1932/1933 г. (по материалам РГВА) // Голос минувшего. 1997. № 1;
7. Селігор Ф. Свідчення очевидця про репресії і голод у станиці Полтавській // Пам'ятки України: історія та культура. 2005. № 3/4.

### Бібліографічний опис:

Полтавська / А. М. Авраменко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. - К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2024. - Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-882163>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України

([докладніше](#)).